

Women and Profanity Rap Music Consumption (A Qualitative Research about the Semantic Implications of Tehran Girls)

Fatemeh Yamini¹ | Talie Khademian² | Hossein Dehqan³

1. PhD Candidate of Cultural Sociology, Department of Sociology, North Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran.
E-mail: zohreh.yamini98@gmail.com
2. Corresponding Author, Associate Professor Department of Sociology, North Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran. E-mail: sonia_khademian@yahoo.com
3. Assistant Professor, Department of Sociology, North Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran. E-mail: dehqan.azad@gmail.com

Article Info**ABSTRACT****Article type:**

Research Article

Article history:

Received: 27 June 2023

Received in revised form: 26

July 2023

Accepted: 11 June 2024

Published online: 5 August
2024**Keywords:***Fan Girls,**Music Industry,**Nihilism,**Profanity,**Tataloo.*

Profanity, as the most obvious feature of popular rap music, changes the socio-linguistic indicators in the literature of people in society. The purpose of this research is to discover and investigate the mental and semantic implications of Tataloo fan girls from listening to his profanity songs, which was carried out with the qualitative method and grounded theory technique and the use of in-depth semi-structured interviews with 25 Tataloo fans. The samples were selected based on the purposeful snowball sampling. Interviews were stopped when theoretical saturation was reached. The paradigm model resulting from the interpretation of the opinions of female fans shows that acceptability of profanity songs) in connection with a set of causal conditions (social and cultural background - special situations - homophobia - attractiveness of the artist's lived experience - not getting permission and rejection from society - family background of the singer), background conditions (poverty-unemployment-isolation-lack of entertainment), intervening conditions (dominance of music industry-peer group) become meaningful. Girls justify profanity in street music by using strategies (the normality of profanity in rap style - the pleasantness of profanity) which is one of its consequences (draining energy - creating a discourse of profanity - normalization of profanity to people around - tendency towards nihilism). The fans consider themselves and the singer to be rejected from the society and victims of oppression and discrimination, and because they lack the power to act against discrimination, they are like helpless and weak people who are only able to express their anger by profanity.

Cite this article: Yamini, F., Khademian, T., & Dehqan, H. (2024). Women and Profanity Rap Music Consumption (A Qualitative Research about the Semantic Implications of Tehran Girls). *Woman in Culture and Art*, 16(2), 173-195.
DOI: <http://doi.org/10.22059/jwica.2023.361010.1929>

© The Author(s).

DOI: <http://doi.org/10.22059/jwica.2023.361010.1929>

Publisher: The University of Tehran Press.

زن در فرهنگ و هنر

زن و مصرف موسیقی رپ ناسزاگو (پژوهشی کیفی درباره دلالت‌های معنایی دختران شهر تهران)

فاطمه یمینی^۱ | طلیعه خادمیان^۲ | حسین دهقان^۳

۱. دانشجوی دکتری جامعه‌شناسی فرهنگی، واحد تهران شمال، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران. رایانامه: zohreh.yamin98@gmail.com
۲. نویسنده مسئول، دانشیار گروه جامعه‌شناسی، واحد تهران شمال، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران. رایانامه: sonia_khademian@yahoo.com
۳. استادیار گروه جامعه‌شناسی، واحد تهران شمال، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران. رایانامه: dehqan.azad@gmail.com

اطلاعات مقاله	چکیده
نوع مقاله: مقاله پژوهشی	ناسزاگوبی به عنوان بازترین و پژوهشی موسیقی عامه‌بستند رپ، شاخص‌های زبانی اجتماعی را در ادبیات افراد جامعه تغییر می‌دهد. هدف این پژوهش کشف و بررسی دلالت‌های ذهنی و معنایی دختران هوادار تollo از گوش دادن به آهنگ‌های ناسزاگوبی اوست که با روش کیفی و تکنیک نظریه زمینه‌ای و استفاده از مصاحبه‌های عمیق نیمه‌ساخت‌یافته با ۲۵ نفر از طرفداران تollo (تبلیت‌ها) انجام گرفته است. نمونه‌ها براساس نمونه‌گیری گلوبلبرفی انتخاب شدند. مصاحبه‌ها با رسیدن به اشباع نظری متوقف شد. مدل پارادایمی حاصل از تفسیر نظرات دختران هوادار نشان می‌دهد مقولیت آهنگ‌های ناسزاگو در ارتباط با مجموعه‌ای از شرایط علی (بستر اجتماعی-فرهنگی، موقعیت‌های خاص، همدادات‌پنداری، جذابیت تجربه زیسته هنرمند، مجوزنگرفتن و طردشدن از جامعه، پیشنهاد خانوادگی خواننده)، شرایط زمینه‌ای (فقر، بیکاری، انزوا، نداشتن سرگرمی) و شرایط مداخله‌گر (سلطه صنعت موسیقی، گروه همسالان) معنا می‌یابد. دختران با بهره‌گیری از راهبردهای عادی‌بودن ناسزا در سبک رپ و دلشیون بودن ناسزا، ناسزاگوبی در موسیقی خیابانی را توجیه می‌کنند که از پیامدهای آن تخلیه انرژی، ایجاد گفتمان ناسزاگوبی در ادبیات جامعه، عادی‌شدن ناسزاگوبی به اطرافیان، تشدید ناسزاگوبی در آهنگ‌های جدید و گرایش به نیهیلیسم است. هواداران، خود و خواننده را طردشده از جامعه و قربانی ظلم و تبعیض احساس می‌کنند و به دلیل اینکه در برابر تبعیض‌ها قادر به قدرت عمل هستند به افراد درمانده و ضعیفی می‌مانند که صرفاً با ناسزاگوبی قادر به ابراز خشمگشان هستند.
تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۰۴/۰۶	کلیدواژه‌ها: تاریخ بازنگری: ۱۴۰۳/۰۲/۰۵
تاریخ پذیرش: ۱۴۰۲/۰۵/۰۴	تاریخ انتشار: ۱۴۰۳/۰۵/۱۵
تولو، دختران هوادار، صنعت موسیقی، ناسزا، نیهیلیسم.	

استناد: یمینی، فاطمه، خادمیان، طلیعه، و دهقان، حسین (۱۴۰۳). زنان و مصرف موسیقی رپ ناسزاگو (پژوهشی کیفی درباره دلالت‌های معنایی دختران شهر تهران).

DOI: <http://doi.org/10.22059/jwica.2023.361010.1929>

© نویسنده‌گان.

ناشر: مؤسسه انتشارات دانشگاه تهران.

DOI: <http://doi.org/10.22059/jwica.2023.361010.1929>

۱. مقدمه

رابطه مخاطبان با آهنگ‌ها به وضعیت محلی بستگی دارد. در ایران، ناسزا در نظام فئودالی، مدارس پسرانه، پادگان‌ها و کارگاه‌ها شنیده می‌شد، ولی امروزه به طور فزاینده‌ای در محیط‌های دانشجویی و دبیرستان‌های دخترانه نیز به گوش می‌رسد. اگر زمانی زنان مانع بروز ناسزا بودند، امروزه عاملان آن شده‌اند. در آیین زرتشت هم ناسزاگویی بار اخلاقی منفی داشته است. کنش مصرف‌کنندگان و تولیدکنندگان موسیقی رپ، با فضای بر ساخته و قالب‌بریزی شده آموزش و پرورش منطبق نیست. کلیپ‌هایی از همخوانی دختران دانش‌آموز در مدرسه‌ای در تهران و ترانه «نگونه» تبلو در امامزاده‌ای در اصفهان منتشر شد؛ ترانه‌هایی با ناسزاها نامناسب با سنسان. ابتدا امثال تبلو محدود بودند که به خوانندگان زیرزمینی مشهور شدند و رکورد کامنت‌ها در شبکه اجتماعی را شکستند. از اوایل دهه ۱۳۸۰، محتواهای ترانه‌ها در ایران ناسزاگو می‌شوند، سایت دیزر^۱ میزان ناسزا در رپ را ۷۱ درصد عنوان می‌کند (Daneshfar, 2018). ناسزاگویی به عادت‌واره^۲ جوانان تبدیل می‌شود. وقتی افراد از شرایط جامعه یا از شخصی عصبانی باشند، ناسزاگویی می‌کنند. ناسزا بسته به زمینه اجتماعی، گاهی نشانه صمیمیت است و زمانی معنای خشونت می‌دهد. رپ به مدد اینترنت عمومی شده و زیرزمینی بودن و عدم نظارت، ناسزاگویی را آسان‌تر کرده است. «از اصلی‌ترین مضامین تبلو، فحاشی است که بیشتر آن‌ها محتواهای جنسی دارند. تبلو علاوه بر اشاعه ناسزا، هوادارانش را نیز به ناسزاگویی تشویق می‌کند. حتی ملاک آوردن یک فرد در لایو، شدت ناسزاگویی بوده است» (Bicharanlou & Mohammadi, 2021) آن شناخته می‌شوند. چرا وقتی که تبلو علیه دختران ناسزا می‌گوید، همچنان مشتاقانه به آهنگ‌هایش گوش می‌دهند؟ ناسزاگویی نه تنها محبوبیت او را نزد دختران کاهش نداده، بلکه با عبارت «سلطان عاشقتم» به او ابراز علاقه می‌کنند.

۲. پیشینه پژوهش

اگر رپ را به سه نوع اجتماعی، گنگ و عاشقانه تقسیم کنیم (Khademi, 2009: 29)، در تحقیق‌های داخلی، ناسزاها عاشقانه یا مردانه هستند. با اینکه بسیاری از مخاطبان رپ دختران هستند، محبوبیت ترانه‌های رپ ناسزاگو در بین آنان بررسی نشده است. ناسزاگویی، مفهومی

1. Deezer
2. habitus

جامعه‌شناسی و فرهنگی است که با شرایط اجتماعی و فرهنگ بومی بر ساخته می‌شود. با این حال، تحقیقات انجام‌گرفته در ایران به طور اختصاصی به ناسزاگویی تنلو نپرداخته‌اند.

۱-۲. پیشینهٔ فلسفی

استفادهٔ مؤدانه از زبان را فرهنگ و موقعیت‌های خاص تعیین می‌کند. براساس تحقیقات، بسته به زمینه، مردان بیش از زنان برای تأکید مردانگی، ناسزا می‌گویند. اما جوانترها از جنسیت‌های مختلف، به یک اندازه فحش می‌دهند. گاهی ناسزاگویی عملی مقاومتی است، اما لزوماً معنای توهین آمیز ندارد. ناسزاگویی دو کارکرد اجتماعی دارد: اول، آزادسازی فیزیولوژیک انرژی، روشی برای ابراز پرخاشگری. دوم، تعلق به فرهنگ‌ها و خرد فرهنگ‌های خاص. از تابو‌بودن کلمات، با استفاده مکرر کاسته می‌شود (Zevallos, 2018). رپ، در گفتمان‌های حقوقی، اجتماعی و فمینیستی، منبع انتقال نگرش‌های ضد اجتماعی است (Khan, 2022). سانسور اشعار، علاوه بر آزادی بیان، آزادی افکار و احساسات را از بین می‌برد. اشعار، شست‌وشوی مغزی نمی‌کند، بلکه دنیای اطرافشان موجب فحاشی می‌شود (Kreten, 2022). طی ده سال، ۷۶ درصد ناسزاها در بیلبوردهای آمریکا «رپ» بود (Moloney & Sylva, 2020). بدون توجه به تجربه زیسته رپرها، خیلی ساده‌انگارانه است که رفتارشان را انحرافی تلقی کنیم. جامعه آمریکا به‌خاطر تمام اعتراضاتش به رپ، نتوانسته نقش خود را در ایجاد این هنر نسبتاً جدید تصدیق کند (Scott & Richardson, 2002). جدیدترین سبک رپ، «گنگستایی» با اشعار جنسیت‌گرا، زن‌ستیزانه و تصویر خشونت‌آمیز، شهرت جهانی یافته است. به باور محققان، زن‌ستیزی، پوج‌گرایی، فحاشی و نالمیدی، این موسیقی را از ریشه‌های خود دور کرده است. رپ گنگستایی، به تجارب زیسته رپرها مربوط می‌شود که با بیان موسیقایی « محله‌گرایی »، از اشکال قبلی رپ که از نظر اجتماعی و سیاسی آگاهی‌بخش توصیف می‌شدند، فاصله گرفته است. « کد خیابان »، خشونت را پاسخگو و هنجاری می‌شناسد و با گفتمانی طریف، به سازمان‌دهی، هویت‌سازی و رفتار خشونت‌آمیز کمک می‌کند (Kubrin, 2005). خشونت در رپ در واکنش به تأثیر متقابل شرایط پیچیده اجتماعی مانند افزایش خشونت جوانان در دهه ۱۹۸۰ و تغییر رویه‌های تجارتی در صنعت موسیقی افزایش یافته است (Herd, 2009). اشعار رپ، بازتابی از فرهنگ مخالف و سازنده هویت اجتماعی خشونت‌آمیز است (Rachl, 2010). امروزه رپ به حمایت از نیهلیسم شهرت دارد (Byrne et al., 2020). مطالعات اخیر، استفاده نگران‌کننده از اشعار رپ در محاکمات جنایی را روشن کرده است (Stoia et al., 2017). ناسزاگویی و خشونت رسانه‌ای، به بروز پرخاشگری منجر می‌شود (Anderson et al., 2003). عواطف خودخواهانه نیز به پرخاشگری می‌انجامد. در مقابل،

عواطف اجتماعی تعاونی، بر همکاری اجتماعی می‌افزاید. شاید افراد به ناسزاگویی با ناسزاگویی تلافی‌جویانه پاسخ دهند، یا سکوت منطقی و دوری از درگیری را انتخاب کنند. ناسزاگویی، از درگیری‌های قومی مرگبار تا مشاجرات میان سیاستمداران قدرتمند و گفت‌وگوی تصادفی بدخواهانه را شامل می‌شود، با رویدادهای منفی افزایش می‌یابد و با رویدادهای مثبت مهار می‌شود (Hamilton, 2012). ناسزاگویی رویکردی زیستی، روان‌شناختی و اجتماعی دارد. در بعد زیستی و روان‌شناختی موجب کاهش استرس و خشم افراد، در بعد اجتماعی موجب کسب اعتبار و درنهایت، موجب بهبود جایگاه فرد در گروه می‌شود (Zamiri et al., 2018).

۲-۲. پیشینهٔ تجربی

پژوهش‌های انجام‌شده در داخل و خارج را می‌توان به سه دسته تقسیم‌بندی کرد:

۱. پژوهش‌هایی که به ناسزاگویی پرداخته‌اند. ضمیری و همکاران (۱۳۹۶) در مقاله‌ای دریافتند بین سن، پایگاه اقتصادی اجتماعی، اعتماد اجتماعی، سرمایه فرهنگی پاسخگویان و میزان ناسزاگویی در گفتار همبستگی معناداری وجود دارد. کریمی (۱۳۹۰) خشونت کلامی را از دیدگاه معلمان و دانشآموزان بررسی کرده است.
۲. پژوهش‌هایی که اغلب تحلیل محتوای آهنگ‌های رپ را انجام داده‌اند (بیچرانلو و محمدی، ۱۴۰۰؛ راغب و ایقانی، ۱۴۰۰؛ راودراد و فائقی، ۱۳۹۵؛ عنایت و همکاران، ۱۳۹۴؛ کوثری و مولاپی، ۱۳۹۱؛ خادمیان و سلیمانی فاخر، ۱۳۹۵؛ خادمی، ۱۳۸۸). در پژوهشی صمیمی و کیا (۱۳۹۵) به مصاحبه با رپرها پرداختند و بررسی تأثیر آهنگ‌های ناسزاگویی تتلوا بر هواداران مشاهده نشد.
۳. پژوهش‌هایی که ناسزاگویی را حاشیه‌ای بررسی کرده‌اند: صادقی و نیکدل (۱۳۹۴)، خادمیان و سلیمانی (۱۳۹۵).

۳. روش‌شناسی پژوهش

به جهت نوآوری موضوع، رویکردی اکتشافی برای کشف ابعاد ناشناختهٔ پدیده ضروری بود و روش کیفی و نظریهٔ زمینه‌ای مناسب‌تر به نظر می‌رسید. کشف دلالت‌های ذهنی و معنایی دختران، مستلزم دستیابی به اطلاعات دست‌اولی از تجارت آنان بود. در این پژوهش به کمک مصاحبهٔ نیمه‌ساخت‌یافته، معانی ذهنی کنشگران از دیدگاه خودشان استخراج شد. داده‌های حاصل از نظریهٔ زمینه‌ای به شکل‌گیری نظریه منجر می‌شود «که تعامل عوامل پدیدآورنده در قالب مدل پارادایمی تبیین می‌شود. روش مورد استفاده رویهٔ استراوس و کورین است» (Mirzaei, 2020). با نمونه‌گیری هدفمند، با ۲۵ دختر تولیتی ۱۶ تا ۳۱ ساله شهر تهران به روش گلوله‌برفی مصاحبه شد. ابتدا محقق با چند مطلع،

اصحابه را آغاز کرد و سپس هریک دیگری را معرفی کرد و مصاحبه‌ها تا رسیدن به اشباع نظری ادامه یافت. «از نمونه‌گیری نظری که ناظر بر گردآوری داده‌ها برای نظریه‌پردازی است، استفاده شد» (Mirzaei, 2020: 539). کدگذاری در سه مرحله باز، محوری و گزینشی انجام گرفت. ابتدا مفهوم‌سازی و سپس مقوله‌بندی انجام پذیرفت و در مرحله بعد به ارتباط بین مقوله‌ها یا ساختن مقوله‌های جدید پرداخته شد. قابلیت اعتماد^۱ یافته‌ها با مشارکت طولانی و مشاهده میدانی، زاویه‌بندی داده‌ای^۲، بررسی استادان و توصیف غنی یافته‌ها تأیید شد. در زاویه‌بندی داده‌ای، افراد از مناطق مختلف شهر تهران انتخاب شدند تا داده‌های متفاوتی ارائه دهند. همچنین از زاویه‌بندی تحلیلی با پژوهشگر^۳ بهره‌گیری شد. بازبینی تحلیل یافته‌ها توسط استادان متخصص نظریه و روش، انجام گرفت تا احتمال سوگیری تک پژوهشگر به صفر برسد. انکاپسولری^۴ یافته‌ها با مکتوب کردن دقیق مصاحبه‌ها حاصل شد. برای تأمین انتقال‌پذیری^۵ یا قابلیت تعمیم نتایج به سایر خوانندگان و محیط‌های مشابه، نتایج در اختیار کارشناسان و اعضای هیئت‌علمی قرار گرفت تا انتقال‌پذیری و تناسب آن نیز بررسی شود.

۴. یافته‌های پژوهش

نتایج تحلیل داده‌ها با استفاده از مراحل کدگذاری ارائه شدند. در کدگذاری باز، جدول شرح‌واره شکل گرفت. در کدگذاری محوری، با حذف مفاهیم غیرمرتب و ادغام مفاهیم، مقوله‌ها استخراج شدند و در تحلیل نهایی و ارائه مدل پارادایمی استفاده شد. در کدگذاری گزینشی، مقوله‌ها به صورت منطقی در کنار هم قرار گرفتند و روابط منطقی بین آن‌ها و مقوله هسته کشف شد.

جدول ۱. کدگذاری باز، محوری و گزینشی داده‌ها

نوع مقوله	مفاهیم	مقوله‌ها
شرطیت علی	اعتقاد به نامناسببودن محل تولد جغرافیایی خواننده	بستر اجتماعی-فرهنگی
	ناسزاگویی خواننده با زبان رایج جوانان امروزی	
	تشدید ناسزاگویی متأثر از شرایط جامعه در آهنگ‌های جدید	
	عادی‌بودن ناسزاگویی به دختران در جامعه مردسالار	
شرطیت خاص	احتمال ناسزاگویی به والدین در اثر فشار و ناراحتی	موقعیت‌های خاص
	همذات‌پنداری مخاطب با خواننده	همذات‌پنداری
	همذات‌پنداری و انتقال احساس به مخاطب	

1. Credibility
2. Data Triangulation
3. Investigator Triangulation
4. Dependability
5. Transformability

نوع مقوله	مفهوم	مقوله‌ها
جزایت تجربه زیسته هنرمند	آهنگ‌های ناشی از تجربه زیسته خواننده	
	جزایت تجربه زیسته هنرمند به همراه انتقاد از طرح مسائل خصوصی افراد در فضای مجازی	
	کنجکاوی درباره تجربه زیسته خواننده	
مجوزنگرفتن و طردشدن از جامعه	فشارهای ساختاری جامعه بر خواننده	
	ناکامی در گرفتن مجوز خوانندگی و مهاجرت	
	مشکل ممنوعیت هنر خواننده در کشورش	
پیشینه خانوادگی	توجهی بی احترامی خواننده به مادرش	
	انتقاد از بی توجهی والدین به شرایط فرزندآوری	
	نارضایتی خواننده از محیط شغلی مادرش	
مشکلات اقتصادی خانواده‌ها	مشکلات اقتصادی خانواده‌ها	
	شاغل شدن هوادار به خاطر مشکلات اقتصادی	
	نامیدی دختران از داشتن شغل، مسکن و زندگی مستقل	
قر	ازدواجلی و گذشت از علاقه شخصی	ازروا
	گران‌بودن کوچک‌ترین تفریح	نداشتن سرگرمی
شرایط زمینه‌ای	نبدون جایی برای تخلیه هیجانات	
	بازاریابی قوی خواننده	
	ماندگاری خواننده در اوج	
سلطه صنعت موسیقی	دلنشیز بودن ناسراگوبی خواننده	
	هنچار دانستن آهنگ ناسزا در گروه همسالان	
	گوش ندادن به آهنگ ناسزا در محیط شغلی و مختلف	
شرایط مداخله‌گر	گوش ندادن به آهنگ ناسراگو در محیط خانواده	گروه همسالان
	همخوانی آهنگ‌های ناسراگو با دوستان	
	نهایی گوش دادن به آهنگ ناسزا	
	توجه ناسراگوبی خواننده در آهنگ‌ها	
	محبوبیت آهنگ‌های خواننده فارغ از ناسزا	
مقولة هسته	گوش دادن به آهنگ‌های ناسرا	مقولیت آهنگ‌های ناسراگو
	تشدید گوش دادن به آهنگ‌های ناسزا	
پیامدها	گوش دادن به آهنگ ناسزا در حضور جنس مخالف	
	ناسراگوبی خواننده به همه افراد	استفاده مکرر از ناسزا و تابونبودن آن
	ناسراگوبی ۹۰ درصد آهنگ‌های خواننده	
	ناسراگوبی متأثر از پیشینه زندگی برای جلب توجه و تخلیه روانی	تخلیه انرژی
	ناسراگوبی خواننده پس از شکست عشقی	
تشدید شکاف نسلی	شکاف بین‌نسلی	
	تشدید شکاف بین‌نسلی با ناسراگوبی	

نوع مقوله	مفاهیم	مقوله‌ها
	تأثیر ناسزاگویی خواننده	ایجاد گفتمان ناسزاگویی در ادبیات جامعه
	عادی‌انگاری ناسزاگویی در این زمانه	تغییر شاخص‌های زبانی اجتماعی
	ناسزاگویی خواننده به خود، خانواده؛ و طرفدارانش علاقه به خواننده	
	جداییت آزارنرساندن خواننده به حیوانات	
	ستایش گیاه‌خواربودن، ورزش کردن و آموزه‌های خواننده	
	اولویت گوش دادن به آهنگ‌های تبلو	
	دفاع کردن تبلیتی‌ها از افراد مورد علاقه‌مشان	
	باور تبلیتی‌ها به کارما	
	ستایش تمام و بیزگی‌های تبلیتی‌ها	
	علاقة‌مند به موسیقی و متن آهنگ‌های خواننده	
	اظهار رضایت از تبلیتی‌بودن	
	افسردگی و تمایل به خودکشی	
	باور به پاکبودن دل خواننده و شفاقتی رفتارهای او	
	هیجان عاشقانه هواداران تبلو در کسرت	
	محدو دیدت سنبی نداشتن کسرت	
	بی‌نظمی در برگزاری کسرت	
	ناسزاگویی خواننده به دختران، مادر، خواهر و اطرافیان	
	عادی‌شدن ناسزاگویی به اطرافیان	
	تشدید ناسزاگویی ناشی از رخدادهای محیطی در گذر زمان جدید	تشدید ناسزاگویی در آهنگ‌های
	عادی‌انگاری ناسزاگویی خواننده در سبک شکست عشقی	عادی‌بودن ناسزا در سبک رپ
	عادی‌انگاری ناسزاگویی در موسیقی رپ	
	هنجرابودن اصطلاحات موسیقی رپ (ناسزاگویی) در بین جوانان	
	تفاوت ادبیات ناسزاگویی جوانان دهه‌های نیم قرن اخیر	
	جداییت صداقت و طرز بیان خواننده	
	جاییقتاند صحبت‌های خواننده در ایران	
	توجیه ناسزاگویی خواننده در مقایسه با خواننده مشابه خارجی	
	توجیه ناسزاگویی در موسیقی خیابانی	
راهبردها	جداییت بیشتر آهنگ‌های پر ناسزا	سنسور ناسزا به مثابه بی‌معنی‌سازی
	انتقاد از بی‌معنی‌شدن متن با اعمال سنسور ناسزا	آهنگ
	دلنشین‌بودن ناسزاگویی خواننده	دلنشین‌بودن ناسزا
	جداییت آهنگ‌های شاد پر ناسزا	
	انتقاد از پخش روابط خصوصی و ناسزاگویی خواننده در فضای مجازی	رسانه‌ای کردن ناسزا

نوع مقوله	مفاهیم	مقوله‌ها
نادرست‌دانستن ناسزاگویی در آهنگ	نامناسب‌بودن محتوای آهنگ‌ها برای خردسالان	
	مخالفت پدر و همراهی مادر با گوش‌دادن به آهنگ‌های خواننده	
کنش والدین	کسرت‌رفتن دختران کم‌سن به همراه والدین	

۱-۴. شرایط علی

بستر اجتماعی-فرهنگی: تحقیقات، علل خشونت را اجتماعی-ساختاری و موقعیتی می‌دانند (Kubrin, 2005). شرایط فرهنگی-اجتماعی و ساختاری موجب ناسزاگویی می‌شود و محدودیت‌هایی را برای رپر به وجود می‌آورد که پس از ناکامی در اخذ مجوز و مهاجرت منتظر شده و فضا برای ناسزاگویی بیشتر فراهم شده است. محتوای آهنگ‌های رپ به زبان رایج جوانان نزدیک است و نیز در جامعه‌ای که مردانگی هژمونیک محلی حکم‌فرما است، ناسزاگویی به دختران تعجبی ندارد. مشارکت‌کننده ۶: «شرایط‌لان می‌طلبه که فحش‌ها رو داشته باشه. نمی‌تونم انکارش کنم» (۲۷ ساله، بیکار). مشارکت‌کننده ۹: «جایی که تتلو به دنیا اومنده اشتباه بوده. رپ به زبان جوون‌ها و نوجوان‌ها نزدیک‌تره، چون آسیب‌هایی که جامعه به جوون‌ها و نوجوان‌ها وارد می‌کنه، شدیدتره» (۱۹ ساله، بیکار). مشارکت‌کننده ۱۰: «تو جامعه مدرسالار فحش‌دادن به خانوما واقعاً عجیب نیست» (۲۹ ساله، شاغل).

موقعیت‌های خاص: گاهی ممکن است افراد حرمت والدینشان را هم نادیده بگیرند. مشارکت‌کننده ۹: «بعضی وقت‌ها آدم تو فشاری قرار می‌گیره که حتی به پدر و مادرش هم ممکنه توهین کنه» (۱۹ ساله، بیکار). مشارکت‌کننده ۱۱: «برای همه پیش می‌آد که عصبانی بشن و با فحاشی خودشونو خالی کنن. مختص تتلو نیست» (۲۸ ساله، بیکار). مشارکت‌کننده ۱۵: «وقتی هرچی تلاش می‌کنم، یکی سنگ‌اندازی و اذیت می‌کنه تا لج آدمو درآر، معلومه که آدم قاطی می‌کنه، فحش می‌ده» (۲۰ ساله، بیکار).

همذات‌پنداری: تتلو احساسش را به تمامی در آهنگ‌هایش منتقل می‌کند که سبب همذات‌پنداری و محبوبیتش می‌شود. مشارکت‌کننده ۱۸: «ما جوون‌ها واسه رسیدن به هر خواسته ناچیزی باید زور بزنیم. تازه معلوم هم نیست که بتونیم بهش برسیم. کلی خواسته‌های برآورده نشده داریم که تبدیل به حسرت شده‌ن» (۲۶ ساله، بیکار). مشارکت‌کننده ۱۹: «علت اینکه تتلو رو دوست دارم اینه که با عشق می‌نویسه و می‌خونه و تو اون حسشو می‌گیری و باهаш همذات‌پنداری می‌کنی. جوری شعر می‌خونه که آدم واقعاً احساس همذات‌پنداری می‌کنه، حتی اگه اون اتفاق براش

نیفتاده باشد» (۱۹ ساله، بیکار). مشارکت کننده ۲۲: «تلو تو این کشور زندگی کرده، اما همه‌ش به در بسته خورده. وقتی می‌بینم زندگیش خیلی شبیه شرایط زندگی‌میه، ناخودآکاه یاد خودم می‌افتم» (۳۳ ساله، بیکار).

جداییت تجربه زیسته هنرمند: هوداران تجارب زیسته خواننده مورد علاقه‌شان را دوست دارند. به نظر آنان رویدادها، روابط و تجارب زندگی شخصی خواننده الهام‌بخش آهنگ‌های او است. مشارکت کننده ۴: «می‌گفتیش من آهنگ‌هایی که می‌نویسم، اتفاق‌هایی که برای خودم افتاده، مثلاً تو یه رابطه یکی یه حرفی زده و یه تشیبی به کار برد که من دیدم تشیبی قشنگیه، باحاله، آهنگش کردم» (۱۸ ساله، شاغل). مشارکت کننده ۵: «مخاطبانش دوست دارن از زندگیش بدونن» (۲۴ ساله، شاغل). مشارکت کننده ۶: «به عنوان کسی که مطرحه، دوست دارم بدونم چی شده که این جوری شده» (۲۷ ساله، بیکار).

مجوزنگرفتن و طردشدن از جامعه: رپ گاهی «موسیقی گروه‌های به حاشیه رانده‌شده از مردم» به شمار می‌رود (Byrne et al., 2020). هوداران، خشم خواننده را به دلیل ناکامی در جلب حمایت مسئولان موجه می‌دانند. مشارکت کننده ۲: «تحمل فشارها مثل مجوزنگدادن برای آهنگ‌های سیاسی و مذهبی که می‌خوند و تتو زدنش، کلی حرف شنید» (۲۰ ساله، شاغل). مشارکت کننده ۱۰: «آدمیه که خیلی تلاش کرد، دولت هم با کاری که تو انتخابات باهاش کرد، خیلی امیدوارش کرد، ولی تهش گذاشتند کنار» (۲۹ ساله، شاغل). مشارکت کننده ۲۳: « فقط ازش استفاده کردن و آخرش هم بهش مجوز ندادن» (۱۸ ساله، شاغل).

بیشینه خانوادگی خواننده: اصطلاحات و کدهای خیابان محل سکونت خواننده و عصباًیت از خاطرات کودکی، مجالی برای بروز ادبیات فاخر جامعه پسند نمی‌دهد و خشونت بر ساخته از کد خیابان، در قالب ناسزا بروز می‌کند. مشارکت کننده ۵: «نمی‌تونیم از همه موقع داشته باشیم اندازه ما مادرشوونو دوست داشته باشیم. ما تو زندگیش نبودیم» (۲۴ ساله، شاغل). مشارکت کننده ۷: «همه رو از چشم مامانش می‌بینیم، توی عصباًیت ممکنه یه سری چیزها رو هم بهش بینده» (۳۱ ساله، بیکار). مشارکت کننده ۹: «لازم نیست کسی که از نظر مادی ضعیفه بچه بیاره، با سختی بزرگش کنه، بهش آسیب روحی بزنه، می‌گفتیش چرا باید مامانم خونه دیگران کار کنه. وقتی کسی می‌خواهد خونه دیگری کار کنه، ممکنه با مشکلاتی رو به رو بشه. به هر حال اذیت‌ها هستیش، بعضی‌ها ذهن آلوده‌ای دارن» (۱۹ ساله، بیکار).

۴-۲. شرایط زمینه‌ای

فقر: فقر، بیکاری، از هم‌گسیختگی خانواده و انزوا، به بی‌سازمانی اجتماعی و خشونت کمک می‌کند (Kubrin, 2005). شرایط نامناسب معیشتی و نارضایتی هواداران از وضعیت اقتصادی، زمینه‌گرایش به آهنگ‌های ناسراگوی خواننده است. مشارکت کننده^۴: «همسن و سال‌های با مرد ۲۰ سال بزرگ‌تر از خودشون در ارتباطن، برashون فیلم می‌فرستن و... ولی من می‌خواهم سالم زندگی کنم، برای همین سرکار رفتم» (۱۸ ساله، شاغل). مشارکت کننده^{۱۱}: «مردم به نون شبشون محتاجن. با این گرونی‌ها هیچ وسیله‌ای نمی‌شه خرید. خراب بشه تعمیرش هم سخته. زندگی نیست، مرگ تدریجیه» (۲۸ ساله، بیکار). مشارکت کننده^{۱۸}: «خیلی‌ها برای غذا تا کمر تو سطل زیاله فرومی‌رن» (۲۶ ساله، بیکار).

بیکاری: بیکاری و نامیدی از دستیابی به حداقل رفاه مورد انتظار، از زمینه‌های گرایش به آهنگ‌های ناسراگو است. مشارکت کننده^۳: «لان ایران جوریه که آدم اصلاً پیشرفتی نمی‌بینه. مخصوصاً واسه کسایی که می‌خوان مستقل شن، هیچ امیدی نیست. من وقتی کار درست و حسابی ندارم، حتی فکرم بکنم که بخواه داشته باشم، بخواه یه خونه بگیرم یا یه زندگی مستقل داشته باشم، واقعاً دست نیافتنه» (۲۴ ساله، بیکار). مشارکت کننده^{۱۱}: «تو این جامعه هر چی درس بخونی، زحمت بکشی، بدون پارتی یه شغل معمولی هم گیرت نمی‌آد. لعنت به این زندگی» (۲۸ ساله، بیکار). مشارکت کننده^{۱۸}: «بیکاری حس پوچی بهم می‌ده، تو همه آزمون‌های استخدامی شرکت می‌کنم، ولی متأسفانه افراد بی‌سودای که خیلی خوب می‌شناسمشون، همکلاسیم بودن، بعضی‌هاشون حتی چند جا مشغولن. ولی من تو حسرت یکیش موندهم. هر روز که می‌گذره بیشتر انگیزه‌مو از دست می‌دم» (۲۶ ساله، بیکار).

انزوا: مشکل تأمین هزینه‌ها، هواداران را منزوی و از پیگیری علائق، منصرف و زمینه‌گوش‌دادن به آهنگ‌های ناسراگو را فراهم کرده است. مشارکت کننده^۴: «با دوست‌هایم بیرون نمیرم، کلاس رانندگی و موسیقی نمیرم، از کتاب‌خوندنم گذشتم» (۱۸ ساله، شاغل). مشارکت کننده^{۱۱}: «شرایط اقتصادی روابط خانوادگی رو هم محدود کرده، فقط با تلفن و شبکه‌های اجتماعی می‌تونیم از حال هم باخبر شیم» (۲۸ ساله، بیکار). مشارکت کننده^{۱۳}: «عروسوی دعوت بشیم، دغدغه کادو و لباس داریم» (۲۱ ساله، بیکار).

نداشتن سرگرمی: هواداران ناتوان از تأمین هزینه تفریحی و تخلیه تنش‌های روحی، به آهنگ‌های ناسراگو پناه برده‌اند. مشارکت کننده^۹: «وقتی همه چی پولیه نمی‌تونی هیجاناتو تخلیه کنی» (۱۹ ساله، بیکار). مشارکت کننده^{۱۳}: «سرگرمی‌ها گرونن. جایی برای تفریح نمی‌مونه» (۲۱

ساله، بیکار). مشارکت کننده ۱۴: «خانواده نهایت بتونه از پس نیازهای اولیه برییاد. سرگرمی پیشکش» (۱۸ ساله، بیکار).

۴-۳. شرایط مداخله‌گر

سلطه صنعت موسیقی: صنعت موسیقی هنرمندان رپ را وادار به تولید آهنگ‌های جنسی خشن و تهاجمی می‌کند. چنین آلبوم‌هایی فروش بیشتری دارند (Khan, 2022). استعداد ذاتی خواننده به همراه بازاریابی حرفه‌ای صنعت موسیقی، آهنگ‌های ناسزاگو را ترویج می‌کند. مشارکت کننده ۵: «مارکتبینگش قویه؛ یعنی جدا از استعداد موسیقیش، بلده همیشه خودشو تو اوج نگه داره. اسپانسر نهایت بتونه یک یا دو سال یکی رو به اوج ببره، بقیه‌ش هنرخودش» (۲۴ ساله، شاغل). مشارکت کننده ۸: «سبک فحش دارش مورد علاقه‌تره» (۲۴ ساله، بیکار). مشارکت کننده ۱۲: «از وقتی از ایران رفته و با اسپانسرها همکاری می‌کنه، آهنگ‌هاش باحال‌تر شده‌ن، فحش‌هاش هم بیشتر شده‌ن» (۲۵ ساله، شاغل).

گروه همسالان: گروه همسالان و فضای مجازی در نشر و بازنشر و گرایش به آهنگ‌های ناسزاگو نقش مؤثری داشته‌اند؛ به طوری که پاسخگویان با اشتیاق فردی و گروهی به آهنگ‌های ناسزاگو گوش می‌دهند و همخوانی هم می‌کنند. البته برخی از گوش‌دادن در محیط شغلی و حضور جنس مخالف اکراه دارند که با استفاده مکرر، این محدودیت کمربنگ‌تر می‌شود. مشارکت کننده ۲: «خواهرم از من چهار سال بزرگ‌تره. آهنگ‌هاشو گذاشت، منم خوش اومد، دنبالش کردم» (۲۴ ساله، شاغل). مشارکت کننده ۴: «مشکلی با فحش ندارم اگه جمجمون دوستانه باشه. مثلًاً خونه یکی از دوست‌هام جمع می‌شیم آهنگ گوش می‌دیم. ولی سر کار، جای گوش‌دادن چنین آهنگ‌هایی نیستش. تأکیدم اینه که جمع دخترونه باشه. اگه تو ش پسر باشه، ترجیح‌م اینه که گوش ندم» (۱۸ ساله، شاغل). مشارکت کننده ۸: «جلو خانواده و جنس مخالف گوش نمی‌دم، اما با دوست‌هام همخونی هم می‌کنیم» (۲۴ ساله، بیکار).

۴-۴. مقوله هسته

مقبولیت آهنگ‌های ناسزاگو: ناسزا در رپ اساساً مسئله نیست. مشارکت کننده ۲: «از رپ انتظار داریم که تو ش فحش هم باشه. موسیقی سنتی که نیست. حتی امینم^۱ هم تو آهنگ‌هاش فحش زیاد می‌د. رپ همه چیزو شفاف می‌گه. ممکنه تلخ باشه اما واقعیته. بی‌انصافیه به خاطر دو تا فحش، کل

آهنگو گوش ندیم» (۲۰ ساله، شاغل). مشارکت کننده ۱۲: «خودم و دوست‌هام، طرفدار آهنگ‌های تبلو هستیم. بعضی آهنگ‌هاش انقدر قشنگه که هیچ کی نمی‌تونه مثل تبلو اتفاقات و واقعیتو با احساس بیان کنه. حالا فحش هم داره، هوادارهاش مشکلی ندارن. شاید به نظر بزرگتراید باشه، ولی هوادارهاش اوکی‌ان. به قول خودش فحش باد هواست» (۲۵ ساله، شاغل). مشارکت کننده ۱۸: «خیلی آهنگ‌هاشو قبول دارم. هر آهنگ جدیدی بدھ حتماً دانلود می‌کنم. برام مهم نیست که فحش داره یا نه. شاید اگه ما هم جای تبلو اتفاق سختی کشیده بودیم، به همه فحش می‌دادیم. طبیعیه» (۲۶ ساله، بیکار).

۴-۵. پیامدها

تشدید گوش دادن به آهنگ‌های ناسزا: قبح گوش دادن به آهنگ‌های ناسزا در حضور مادر و دیگران فروریخته و جذابیت آن شدت یافته است. مشارکت کننده ۳: «اتفاقاً ما بعضی از آهنگ‌هاشو به خاطر اینکه زیاد فحش نمی‌ده دوست نداریم» (۲۴ ساله، بیکار). مشارکت کننده ۹: «هیچ مشکلی با آهنگ فحش دار ندارم. جلوی جنس مخالف و مامانم هم گوش می‌دم» (۱۹ ساله، بیکار). مشارکت کننده ۱۴: «آهنگه دیگه. چه فرقی می‌کنه تو ش فحش باشه یا نباشه. آسیبی نمی‌زن، فقط در حد حرفه» (۱۸ ساله، بیکار).

استفاده مکرر از ناسزا و تابونبودن آن: برای هواداران تابوی ناسزاگویی شکسته است. کسی از ناسزاهاخای خواننده بی‌نصیب نمانده و استفاده مکرر در شبکه‌های اجتماعی، ناسزاگویی را عادی کرده است. مشارکت کننده ۴: «تو استوری‌هاش، لايوها و يوتیوب به دخترها و تیکتی‌ها کلی فحش می‌داد» (۱۸ ساله، شاغل). مشارکت کننده ۸: «۹۰ درصد آهنگ‌هاش فحشه. تو آهنگ خانم وزیری فحش می‌ده، حتی به مادرش» (۲۴ ساله، بیکار). مشارکت کننده ۱۲: «قبلًاً وقتی پیش دیگران گوش می‌دادم، خجالت می‌کشیدم. الان نه» (۲۵ ساله، شاغل).

تخلیه انزوی: تبلو از تجارب زیسته و شکست عشقی رنج می‌برد و با ناسزاگویی تسکین می‌یابد. مشارکت کننده ۴: «تبلو دوست‌های خوب، محله خوب، خانواده خوبی که به استعدادش توجه کنن، نداشت. ۸۰ درصد فحش‌هاش به خاطر آسیب‌هایی بوده که خوردده، خودشو خالی می‌کنه» (۱۸ ساله، شاغل). مشارکت کننده ۸: «قبلًاً‌ها از شکست عشقیش ناراحت می‌شد. الان فحش می‌ده» (۲۴ ساله، بیکار). مشارکت کننده ۱۶: «اگه نتونیم فحش بدم، چه جوری آروم بشیم؟ سهم ما هم از زندگی همینه. تبلو با فحش دادن آروم می‌شه» (۳۰ ساله، شاغل).

تشدید شکاف نسلی: رپ، شکاف نسلی را بیشتر می‌کند و گویش نسل جدید و قدیم، از هم فاصله می‌گیرد. مشارکت کننده ۲: «جوون‌ها رو با قدیمی‌ها مقایسه کنید، چند طرز فکرها متفاوت‌هه. قدیمی‌ها نمی‌تونن با متفاوت‌بودن آدم‌ها کنار بیان. سعی در تحمیل نظراتشون دارن» (۲۰ ساله، شاغل). مشارکت کننده ۹: «ما هم همون فحش‌ها رو می‌دیم، ولی اگه مامانم بشنوه...» (۱۹ ساله، بیکار). مشارکت کننده ۲۰: «هر وقت با مامانم حرف می‌زنم، یه جور دیگه متوجه می‌شه. بعد دعوامون می‌شه» (۱۶ ساله، بیکار).

ایجاد گفتمان ناسزاگویی در ادبیات جامعه: گفتمان ناسزاگویی در بین جوانان رایج است. مشارکت کننده ۳: «تلو هم به دخترها، هم به پسرها فحش می‌ده. خیلی جاها رو... به دوست‌هاش، به کسایی که لیاقت‌شو دارن» (۲۴ ساله، بیکار). مشارکت کننده ۴: «کلاً همه‌مون فحش می‌دیم و می‌شنویم» (۱۸ ساله، شاغل). مشارکت کننده ۲۳: «الان همه فحش می‌دن. چیز خاصی نیست» (۲۴ ساله، بیکار).

تغییر شاخص‌های زبانی اجتماعی: شاخص‌های زبانی با آهنگ‌های ناسزا و ادبیات خواننده به سرعت ناسزاگو می‌شود؛ به طوری که هودار پروپاگرنس نیز به گردش نمی‌رسد. مشارکت کننده ۴: «تلو به همه فحش می‌ده. به اطرافیانش، به خودش، به خانواده‌ش. فحش‌های رکیکی که روم نمی‌شه بگم. فحش‌های نجومی که باید سرج کنم ببینم چی می‌گه» (۱۸ ساله، شاغل). مشارکت کننده ۱۴: «رپ فحش داره. تو ایران هم الان همه جا فحش می‌دن» (۱۸ ساله، بیکار). مشارکت کننده ۱۵: «از وقتی تلو گوش می‌دم، از فحش‌هاش هم استفاده می‌کنم» (۲۰ ساله، بیکار). **تتليتی شدن:** از گوش‌دادن به آهنگ‌ها شروع و سرانجام به تقلید از ویژگی‌های شخصیتی تلو مانند گیاه‌خواری، دوست‌دار طبیعت و حیوانات بودن، ناسزا گفتن، باور به کارما، ورزش کردن، تتوzedن و حمایت از همفکران می‌انجامد. مشارکت کننده ۵: «کلاً تلو رو دوست دارم. منم گیاه‌خوارم. خوبه که به حیوانا ظلم نمی‌کنه، ورزش می‌ده» (۲۴ ساله، شاغل). مشارکت کننده ۷: «تتليتی هستم. تلو خیلی چیزهای خوب و دوست‌داشتی داره مثل گیاه‌خواریش، آزارنداشتن به حیوان‌ها. وقتی سوار ماشینم می‌شم، اولین چیزی که گوش می‌دم تتوئه. موقع ناراحتی اولین کسی که تو ذهن‌نمehr تتوئه» (۳۱ ساله، بیکار). مشارکت کننده ۹: «بیشترشون گیاه‌خوارن. از کسی که دوست دارن دفاع می‌کن، به کارما اعتقاد دارن، طبیعتو دوست دارن. منم همه رو قبول دارم» (۱۹ ساله، بیکار). **اعلام رضایت شدید از تتليتی بودن:** مشارکت کننده ۹: «از تتليتی بودن به شدت راضی‌ام» (۱۹ ساله، بیکار). مشارکت کننده ۱۴: «تتليتی‌ام و تلو رو دوست دارم» (۱۸ ساله، بیکار). **مشارکت کننده ۲۰:** «با افتخار تتليتی‌ام» (۱۶ ساله، بیکار).

گرایش به نیهیلیسم: خشونت و فرصلهای محدود جنسیتی در جامعه به نامیدی، افسردگی و... در نهایت نیهیلیسم منجر می‌شود. مشارکت کننده^۴: «یه مدت معده و خوابم به هم ریخت، افسردگی رو حس کردم» (۱۸ ساله، شاغل). مشارکت کننده^{۱۲}: «حالم از این زندگی به هم می‌خوره، کاش به دنیا نیومده بودم» (۲۵ ساله، شاغل). مشارکت کننده^{۱۸}: «خیلی وقت‌ها می‌گم خودتو از این وضعیت خلاص کن، ولی وقتی به مامان و بابام فکر می‌کنم پشیمون می‌شم» (۲۶ ساله، بیکار).

طرفداری افراطی/هیجان هواداران: ازدحام و رفتار هیجانی هواداران در کنسرت‌ها و عباراتی که در توصیف ویژگی‌های خواننده به کار می‌گیرند، حاکی از طرفداری افراطی و عاشقانه آنان به خواننده است. مشارکت کننده^۹: «خیلی دلش پاکه. اگه ناراحته، خوشحاله، با تبلیتیا مشکل داره روئه. می‌آد فحششو می‌ده و می‌ره» (۱۹ ساله، بیکار). مشارکت کننده^{۱۰}: «چند وقت پیش یکی با دوست‌هاش رفته بود کنسرتش، پرسیدم چی شد؟ گفت: جمعیت هل می‌دادن. نشون می‌داد که فن‌هاش بهشدت دیوونه‌شن» (۲۹ ساله، شاغل). مشارکت کننده^{۱۲}: «تبلیتی‌ها خیلی طرفدار کنسرتشن. حتی دیدم دخترهای کوچیک با مامان‌هاشون کنسرتش می‌رفتن؛ چون تنها‌یی نمی‌تونستن برن» (۲۵ ساله، شاغل).

عادی شدن ناسزاگوبی به اطرافیان: ناسزاگوبی به دختران، خانواده و سایرین از نظر هواداران عادی جلوه می‌کند. مشارکت کننده^۴: «فحاشی به دختر و مادر و خواهرش خوراکشه» (۱۸ ساله، شاغل). مشارکت کننده^۵: «با همه آدم‌های دورش این رفتارو داره، نه فقط دختراء» (۲۴ ساله، شاغل). مشارکت کننده^{۱۹}: «این روزها فحش زیاد شده، حتی بعضی‌ها به مامان و باشون هم فحش می‌دن» (۲۳ ساله، بیکار).

تشدید ناسزاگوبی در آهنگ‌های جدید: آهنگ‌ها به واسطهٔ شرایطی که الهام می‌گیرد، خشن و ناسزاگوتر شده است. مشارکت کننده^{۱۰}: «تتلو جریان زندگیش فرق می‌کنه. یه نویسنده هم از اولین تا آخرین کتابش صد دفعه ژانر ش عوض می‌شه، به واسطهٔ شرایطیه که الهام می‌گیره. اگه خشن شده فحش می‌ده، به‌خاطر اینه که سبکشو عوض کرده» (۲۹ ساله، شاغل). مشارکت کننده^{۱۱}: «از وقتی رفته اون ور، بهش گیر نمی‌دن، راحت هر فحشی می‌خواد می‌ده» (۲۸ ساله، بیکار). مشارکت کننده^{۱۹}: «لان محدودیت‌های اینجا رو نداره. هر چی به دهنش می‌داد می‌گه» (۲۳ ساله، بیکار).

۴-۶. راهبردها

عادی بودن ناسزا در سبک رپ: در رپ، کاربرد ناسزا در مشاجرات، اعتراضات و آهنگ‌ها در همه جوامع عادی تلقی می‌شود. مشارکت کننده ۶: «بالاخره سبکش رپ، اعتراضه دیگه، توش فحش هم هست» (۲۷ ساله، بیکار). مشارکت کننده ۹: «آدم وقتی از کسی ناراحته فحش می‌ده، حالا چون طرف مقابلش دختره به اون فحش می‌ده. اگه یه دختر هم دیس لاو بخونه، به پسر فحش می‌ده» (۱۹ ساله، بیکار). مشارکت کننده ۱۰: «کلاً رپ ایران از اول فحش داشت، چیز تازه‌ای نیست» (۱۹ ساله، شاغل).

ادبیات جوانان نیم قرن اخیر: جوانان به تمایز اصطلاحات رپ با ادبیات رایج بزرگ‌ترها تأکید دارند و علاقه‌شان را به گفتمان جدید کتمان نمی‌کنند. مشارکت کننده ۵: «رپ به اصطلاحات ما جوون‌ها نزدیکه، مسلماً توش فحش هم هست» (۲۴ ساله، شاغل). مشارکت کننده ۹: «حرف دوره ما رو می‌زن. مثلاً ما دهه هشتادی، نودی‌ها با دهه هفتادی، شصتی، پنجاهی‌ها، فحش‌های هامون، سطح عصبانیت‌های هامون خیلی فرق داره» (۱۹ ساله، بیکار). مشارکت کننده ۱۰: «کلاً مدلش، به همه فحش می‌ده» (۲۹ ساله، شاغل).

توجیه ناسزاگویی در موسیقی خیابانی: هواداران در همه جوامع، ناسزا را اصطلاح رایج رپ و جوانان می‌دانند و به صداقت خواننده تأکید دارند. مشارکت کننده ۳: «خیلی بازمهم است، شاید فحش بده، ولی حرفایی که می‌زنه واقعاً درسته. شاید واسه ما جا نیفتاده یا تو ایران نشه انقدر راحت صحبت کرد. خیلی خوب می‌گه» (۲۴ ساله، بیکار). مشارکت کننده ۵: «بابا موسیقی رپ یعنی خیابونی. کلاً اصطلاحات رایج به کار برده می‌شه» (۲۴ ساله، شاغل). مشارکت کننده ۱۵: «تو دنیا، رپ فحش هم داره. این نیست که فقط رپ فارسی فحش داشته باشه» (۲۰ ساله، بیکار).

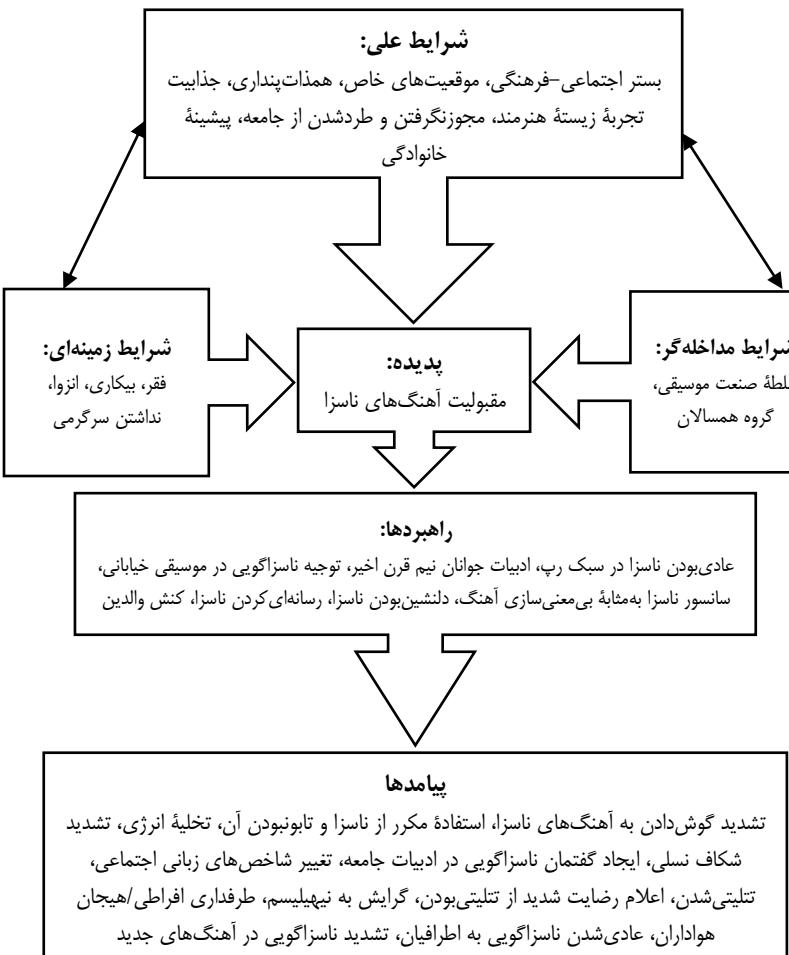
سانسور ناسزا به مثابه بی معنی سازی آهنگ: سانسور ناسزا در آهنگ‌ها معنی را مختل می‌کند و مطلب را به درستی منتقل نمی‌کند؛ بنابراین سانسور ناسزا مورد پذیرش هواداران نیست. مشارکت کننده ۳: «بعضی حرف‌ها رو بخوای بدون فحش بگی، اصلاً به دل نمی‌شینه» (۲۴ ساله، بیکار). مشارکت کننده ۹: «یه سری متن‌ها وابسته به متن قبل و بعدش، بخوای حذف کنی بی معنی می‌شه» (۱۹ ساله، بیکار). مشارکت کننده ۱۵: «حتی تو فیلم و رمان هم که سانسور می‌کنن، مبهوم می‌شه» (۲۰ ساله، بیکار).

دلنشیین بودن ناسزا: هواداران، ناسزا را به خاطر علاقه به آهنگ‌ها تحمل نمی‌کنند، بلکه اساساً ناسزا را موجب دلنشیین شدن آهنگ‌ها می‌دانند. مشارکت کننده ۳: «همیشه گفته‌م تنها کسیه که وقتی فحش می‌ده به دلم می‌شینه. خیلی بازمهم می‌گه. سبک خودشه دیگه» (۲۴ ساله، بیکار).

مشارکت کننده ۴: «ببخشید ها آهنگ‌های بز نم نفت در بیاد یا مسخره‌بازی، ریتم شادی دارن. با اینکه حرف‌های بی‌ادبی تو شد می‌شه، وقتی جاش باشه، تو جمع دوستانه خیلی گوش می‌دیم. باهаш می‌زیم و می‌رقیم» (۱۸ ساله، شاغل). مشارکت کننده ۸: «جوری با حرص فحش می‌ده که آدم دلش خنک می‌شه» (۲۴ ساله، بیکار).

رسانه‌ای کردن ناسزا: برخی ناسزا را مسئله نمی‌دانند، ولی با طرح آن در فضای مجازی مشکل دارند؛ مثلاً آن را مناسب بچه‌ها نمی‌دانند. مشارکت کننده ۴: «تو آهنگ فحش دادن درست نیست. مخاطب ممکنه بچه‌سن باشه. نباید فحش ریک بده» (۱۸ ساله، شاغل). مشارکت کننده ۵: «خیلی از مسائل رو تو فضای مجازی بیان می‌کنه. درست نیست فحش‌هاش عمومی بشه. اگه با مادر، خواهرش یا هر کسی مشکل داره، جاش تو فضای مجازی نیست» (۲۴ ساله، شاغل).

کنش والدین: اغلب از گرایش فرزندانشان به آهنگ‌های ناسزاگوی تتلوا ناراضی‌اند، ولی به مرور کوتاه می‌آیند. مشارکت کننده ۹: «مامانم هم تتلیتیه، ولی بایام کاملاً ضدشده. اول‌ها خیلی شدیدتر بود، ولی الان دیگه ول کرده. نوازش ۲ فحش بزرگی داشت، یهו همه‌مون سورپرایز شدیم. تو خونه یه دعوای حسابی راه انداخت» (۱۹ ساله، بیکار). مشارکت کننده ۲۰: «تتلوا گوش می‌دادم بایام شاکی می‌شد، ولی مامانم وقتی می‌بینه دخترخاله‌م اینا هم گوش می‌دن کاری نداره» (۱۶ ساله، بیکار).

شكل ۱. مدل پارادایمی پژوهش

منبع: یافته‌های تحقیق

۵. بحث

پژوهش‌های موجود درمورد ناسراگویی به روش کمی و بسیار محدود بوده‌اند. تعداد اندکی به موسیقی تعلق پرداخته‌اند که عمدتاً تحلیل مضامون بوده و اشاره‌ای هم به ناسراگویی داشته‌اند، اما این تحقیق به‌طور خاص به ناسراگویی آهنگ‌ها از دیدگاه هواداران پرداخته است. داده‌ها نتیجهٔ مصاحبهٔ حضوری با دختران تعلیتی است. از تمايز روشی این پژوهش می‌توان به مشاهدهٔ مستمر و تماس طولانی با دختران هوادار و کشف مقولات جدید اشاره کرد. مقایسه نتایج با یافته‌های پژوهش‌های گذشته

حاکی از همخوانی‌هایی در زمینه‌های بستر اجتماعی-فرهنگی و ساختاری است با یافته‌های کوبرین (۲۰۰۵)، گوئرا و همکاران (۲۰۲۰)، صنعت موسیقی و رسانه با یافته‌های خان (۲۰۲۲)، مونیک (۲۰۱۸)، ویترر و کوبرین (۲۰۰۹)، موقعیت‌های خاص و استفاده مکرر از ناسزا و تابونبودن آن با یافته‌های زوالوس (۲۰۱۸)، همچنین نیهیلیسم با یافته‌های کوبرین (۲۰۰۵)، بیچرانلو و محمدی (۱۴۰۰)، عزیزی و عزیزی (۲۰۰۰)، سانسور ناسزا بهمثابه بی‌معنی‌سازی آهنگ با یافته‌های کرتن (۲۰۲۲).

۶. نتیجه‌گیری

از تحلیل رابطه مقبولیت آهنگ‌های ناسزا با مقوله‌ها نتیجه می‌گیریم که خواننده خود را قربانی بستر اجتماعی-فرهنگی جامعه می‌داند و با وجود تلاش‌های بسیار نتوانسته در کشورش مجوز بگیرد و به رسمیت شناخته شود. تتلو در این دوره به مصرف موادمخدر روی می‌آورد و مجبور به مهاجرت می‌شود. پیشینه خانوادگی مناسبی هم نداشته است، در نبود پدر، تأمین معیشت خانواده به عهده مادرش بوده که از آلدگی‌های محیط شغلی در امان نبوده است و...؛ بنابراین در اشعارش به شرایط جامعه و تولدش در خانواده‌ای با طبقه‌پایین، معرض است و خشم خود را با ناسزاگویی بروز می‌دهد. شنوندگان موسیقی او جوانانی هستند که بهدلیل افزایش تورم و کاهش قدرت خرید، فقر و بیکاری، و فقدان سرگرمی متزوی شده‌اند یا در صورت اشتغال، با مشاهده تبعیض‌ها و نابرابری‌ها خشمگین می‌شوند و با شنیدن آهنگ‌های ناسزاگو تسکین می‌یابند. گاهی رپ، موسیقی گروه‌های به حاشیه رانده شده از مردم بهشمار می‌رود. طردشگی وجه مشترک خواننده و هواداران است. مخاطبان با تجربه زیسته خواننده، همذات‌پنداری و ناسزاگویی را در رپ یا شکست عشقی می‌پذیرند و با مقایسه او با رپ خارجی و صداقت کلام تتلو، ناسزا را توجیه می‌کنند و با انتقاد از سانسور ناسزا، به دلنشیزبودن آهنگ‌های ناسزاگو اذعان دارند. برخی دختران، با اینکه به رسانه‌ای کردن ناسزا در فضای مجازی انتقاد می‌کنند، اما والدینشان را نیز در شنیدن آهنگ‌های ناسزاگو و رفتن به کنسرت خواننده، با خود همراه کرده‌اند. مشارکت‌کننده ۹: «مامانم هم تتلو دوست داره و موقعی که می‌خواهد بخوابه می‌ره تو یوتیوب آهنگ تتلو پلی می‌کنه و می‌خوابه. مامانم هم تتلیتیه» (۱۹ ساله، بیکار). درنهایت با استفاده مکرر و تشدید ناسزاگویی در آهنگ‌های جدید، ناسزا دیگر تابو نیست، بلکه خاصیت تسکین‌بخشی می‌یابد. از نظر پروایی (۱۴۰۲) موسیقی، شرایط گذار از تجربه‌های دشوار زندگی را فراهم می‌کند و ابزاری برای سازگاری و تاب‌آوری اجتماعی است. ایجاد گفتمان ناسزاگویی، شاخص‌های زبانی اجتماعی را تغییر می‌دهد و ناسزاگویی به اطرافیان و خانواده را عادی

می‌کند و به شکاف نسلی دامن می‌زند. تنتیتی بودن افتخار و شرکت در کنسرت خواننده آرزو می‌شود. صنعت موسیقی برای کسب سود بیشتر، عامدانه ناسزاگویی را تشویق و مقبولیت آهنگ‌های ناسزاگو را تشدید می‌کند. چنین آهنگ‌هایی در بین گروه همسالان همه‌گیر می‌شود. درنتیجه گوش دادن به آهنگ‌های ناسزا افزایش می‌یابد. درواقع ناسزا برای هواداران، حکم مسکن را دارد. مشارکت‌کننده ۸: «جوری با حرص فحش می‌ده آدم دلش خنک می‌شه» (۲۴ ساله، بیکار). با تداوم مصرف مسکن تأثیرش کاهش یافته و نالمیدی، افسردگی و نیهیلیسم پدیدار می‌شود. از نظر کوبرین (۲۰۰۵)، نیهیلیسم نتیجه زندگی در محیطی پر از خشونت و فرصت‌های محدود است. جوانانی که در جوامع آسیب‌دیده بزرگ می‌شوند، به محدودیت‌های خود مانند کمبود فرصت‌های آموزشی و شغلی آگاه می‌شوند و با مشاهده تلاش خانواده و دوستانشان برای ساختن زندگی، به‌وضوح ناتوانی در شکل‌دهی به بهزیستی روان‌شناسی اجتماعی را درک می‌کنند. این پدیده به خشم، محرومیت و نالمیدی منجر می‌شود. در حقیقت به باور آنان، پاسخی به مطالبات خواننده و هواداران داده نشده و مورد تبعیض و ظلم واقع شده‌اند. آنان مانند افراد درمانده و ضعیف، در برابر تبعیض‌ها فاقد قدرت عمل هستند و با ناسزاگویی ابراز نارضایتی می‌کنند. موسیقی رپ که حدود پنجاه سال در جوامع غربی سابقه دارد، بین جوانان ایرانی در بیست سال اخیر گسترش یافته و بیشتر هواداران را افراد زیر سی سال تشکیل می‌دهند. شرایط دختران امروز به مثابة مادران فردا که در معرض پیامدهای این پدیده فرهنگی قرار دارند، مهم و قابل تأمل است و امید است مورد توجه و حساسیت سیاست‌گذاران فرهنگی قرار گیرد.

۷. تعارض منافع

این مقاله برگرفته از پایان‌نامه دکتری است و در آن هیچ‌گونه تعارض منافع وجود ندارد.

References

- Anderson, C. A., Berkowitz, L., Donnerstein, E., Huesmann, L. R., Johnson, J. D., Linz, D., Malamuth, N. M., & Wartella, E. (2003). The influence of media violence on youth. *Psychological Science in the Public Interest*, 3(4), 81-110.
- Azizi, F. & Azizi, H. (2022). Recording and analyzing the role of Iranian pop and rap stars in identifying and socializing Iranian teenage fans on the Instagram social network (case study: Amir Hossein Tataloo and Seyed

- Hossein Mousavi (nicknamed Tohi). *Quarterly of Strategic Studies of Culture*, 1(3), 101-126. (In Persian)
- Bicharanlou, A., & Mohammadi, S. (2021). From star to celebrity; the role of social media on the transformation of fame and fanning of Tataloo. *Sociological Journal of Art and Literature*, 13(1), 179-205. (In Persian)
- Byrne, L., Connell, C. O., & Sullivan, S. O. (2020). Rap and political participation: using rap as a creative method in research with children and young people. *Young*, 28(1), 50-68.
- Daneshfar, F. (2018). Rude microphones. Retrieved from: <https://40cheragh.org> (In Persian)
- Enayat, H., Ghafarinabab, E., Movahed, M., & Peiro, F. (2012). *Content analysis of attitudes to woman in rap music Persian*. MS Faculty of Economics, Management and Social Sciences, Shiraz University, Shiraz. (In Persian)
- Guerra, P., Pampols, C. F., Blackman, S., & Ostegard, J. (2020). Introduction: songs that sing the crisis: music, words, youth narratives and identities in late modernity. *Young Journal*, 28(1), 5-13.
- Hamilton, M. A. (2012). Verbal aggression: understanding the psychological antecedents and social consequences. *Language and Social Psychology*, 31(1), 5-12.
- Herd, D. (2009). Changing images of violence in rap music lyrics: 1979-1997. *Journal of Public Health Policy*, 30(4), 395-406.
- Kanani, M. A., Rahmati, M. M., & Safari, S. P., (2015). *Gender identity and rap music: content analysis of femininity and masculinity in Persian rap songs*. M.S, Faculty of Literature and Humanities, Gilan University, Gilan. (In Persian)
- Karimi, F. (2011). A Survey on kinds of verbal violence and its origination factors, from students and teachers' point of view. *Criminal Law Research*, 2(2), 85-102. (In Persian)
- Khademi, H. (2009). Examination of the social phenomenon of Farsi rap music and its popularity in Iran with an emphasis on youth and children aged 12 to 29 in the city of Tehran. *Cultural Studies and Communication*, 5(16), 25-56. (In Persian)
- Khademian, T., & Soleimani, F. M. (2016). Curse songs in popular music of Iran (2001-present). *Sociological Review*, 23(1), 192-165. (In Persian)

- Khan, U. (2022). A guilty pleasure: the legal, social scientific and feminist verdict against rap. *Theoretical Criminology*, 2(26), 245-263.
- Kowsari, M., & Mowlaei, M. M. (2013). Masculinity narratives in rap music and challenges of hegemonic masculinity. *Iranian Journal of Sociology*, 13(4), 151-177. (In Persian)
- Kreten, P. (2022). Profanity in music: should it be censored? *Chicago: sxu student media press*. <https://sxustudentmedia.com/profanity-in-music-should-it-be-censored/>
- Kubrin, C. E. (2005). I see death around the corner: nihilism in rap music. *Sociological Perspectives*, 48, 433-459.
https://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=2028167
- Mackert, J., & Hartman, E. (2020). Violence. Retrieved from: <https://www.oxfordbibliographies.com/view/document/obo-9780199756384/obo-9780199756384-0137.xml>
- Mirzaei, E., Mohamadi, F., & Feizolahi, A. (2020). Sociological study on the extent of violence against women in the family and its effective factors (Case study: Kermanshah city). *Quarterly Journal of Woman and Society*, 11(43), 279-322. (In Persian)
- Moloney, M. J., & Sylva, H. M. (2020). And i swear..."-profanity in pop music lyrics on the American billboard charts 2009-2018 and the effect on youtube popularity. *Journal of Scientific & Technology Research*, 9(2).
- Parvaei, Sh. (2023). [Women and music consumption: a qualitative research about women's musical taste](#). *Journal of Woman in Culture and Arts*, 15(1), 1-27. (In Persian)
- Rachel, D. (2010). Rap music lyrics and the construction of violent identities. *Durham: University of New Hampshire*, 2(1), 1-11.
- Ragheb, A., & Ighani, H. (2022). Independent popular music and dominant culture; the social subject in the themes of Amir Hossein Maghsoudloo's (Tataloo) works in 2020s. *Sociological Journal of Art and Literature*, 13(2), 294-269. (In Persian)
- Ravadrad, A., & Faeghi, S. (2016). Representation of social problems in Iranian social rap music case study: Song texts by Yas. *Culture - Communication Studies*, 16(31), 39-62. (In Persian)

- Richardson, J., & Scott, K. (2002). Rap music and its violent progeny: America's culture of violence in context. *Journal of Negro Education*, 71(3), 175-192.
- Sadeghi, F. S., & Nikdel, N. (2015). Qualitative study of agents perception on social humiliation. *Journal of Applied Sociology*, 26(2), 41-58. (In Persian)
- Samim, R., & Kia, H. (2017). Analysis of the formation of audience in farsi rap (rap-e-Farsi). *Cultural Studies and Communication*, 12(45), 129-148. (In Persian)
- Stoia, N., Adams, K., & Drakulich, K. (2017). Rap lyrics as evidence: what can music theory tell us?, *Race and Justice*, 8(4).
- Weitzer, R., & Kubrin, C. E. (2009). Misogyny in rap music: a content analysis of prevalence and meanings. *Men and Masculinities*, 12(1), 3-147.
- Zamiri, B., M., Ofoghi, N., & Alikhah, F. (2018). Sociological analysis of depravity in speech as an anti-culture “research in the city of Rasht”. *Sociological Cultural Studies*, 8(4), 53-80. (In Persian)
- Zevallos, Z. (2018). Sociology of swearing, why is swearing on TV more offensive than graphic depictions of violence?, 16 september. <https://Othersociologist.com/2018/09/16/sociology-of-swearing>